

Sygn. akt I C 645/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Monika Koza

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2017r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **Z. J.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Z. J. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 576,37 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych trzydzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 marca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 18 kwietnia 2017r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

II. zasądzoną w pkt. I wyroku kwotę 576,37 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych trzydzieści siedem groszy) rozkłada na 2 (dwie) raty, płatne w następujący sposób:

- I rata w wysokości 288,20 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy) w terminie do dnia 28 kwietnia 2017r.,

- II rata w wysokości 288,17 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych siedemnaście groszy) w terminie do dnia 31 maja 2017r.

wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 235,16 zł (dwieście trzydzieści pięć złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 645/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 marca 2015 roku (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, że pozwana Z. J. ma zapłacić na jego rzecz kwotę 576,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 14 marca 2015 roku do dnia zapłaty. Nadto wniósł o

zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania w kwocie 210 zł, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz o zwrot kosztów opłaty manipulacyjnej w kwocie 0,78 zł.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że na podstawie umowy cesji nabył od (...) Bank (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanej, powstała z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego z dnia 18 października 2008 roku o numerze (...). Powód wskazał, że w związku z powyższą umową pozwana była zobowiązana do spłaty wykorzystanego limitu kredytowego wraz z należnym oprocentowaniem, opłatami i prowizjami. Stwierdził, iż pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie dokonała spłaty wykorzystanego limitu w zakresie kwoty 354,21 zł. Powód podał, że zadłużenie pozwanej ostatecznie wyniosło 548,08 zł i obejmowało kwotę 354,21 zł tytułem należności głównej, odsetki umowne w kwocie 40,67 zł, odsetki karne w wysokości 58,20 zł oraz koszty w kwocie 95 zł. Końcowo wyjaśnił, iż dokonał skapitalizowania odsetek od dochodzonej kwoty tytułem należności głównej w kwocie 354,21 zł, powiększając powyższą kwotę o odsetki ustawowe w wysokości 28,29 zł naliczone za okres od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu (k.1-5).

Postanowieniem z dnia 19 marca 2015 roku (k.5v) wydanym w postępowaniu o sygn. VI Nc-e 465137/15 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 roku (k.187-189) pozwana Z. J. wyraziła chęć zapłaty dochodzonej w niniejszym postępowaniu należności oraz wniosła o rozłożenie zasądzonej należności na dwie raty. Pozwana wyjaśniła, iż utrzymuje się z renty rodzinnej w kwocie 913 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. J. w dniu 18 października 2008 roku zawarła z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego o numerze (...) oraz o wydanie i korzystanie z karty kredytowej MAXIMA PLUS Nr (...) do dnia 18 października 200 roku . Zgodnie z umową bank przyznał Z. J. limit kredytowy do kwoty 500 zł. Spłata limitu kredytowego miała następować w wysokościach i terminach określonych w wyciągach z rachunku kredytowego, generowanych 2 dnia każdego miesiąca. Brak wymaganej spłaty w terminie powodował naliczenie odsetek od kapitału przeterminowanego, których stopa była równa czterokrotności aktualnej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 5 ust. 3).

W treści § 4 umowy postanowiono, że oprocentowanie nominalne od wykorzystanego limitu kredytowego będzie zmienne i na dzień zawarcia umowy wynosiło 21,90 % dla transakcji gotówkowych w stosunku rocznym oraz 21,90 % dla transakcji bezgotówkowych w stosunku rocznym. Bank uprawniony był do naliczania odsetek w trybie dziennym począwszy od dnia zaksięgowania transakcji do dnia spłaty zadłużenia.

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zmienił nazwę na (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W..

Niesporne, nadto dowód:

- umowa z dnia 18.10.2008r. k.25-26,

- odpis pełny KRES banku z dnia 19.08.2014r. k.46-53.

Z. J. dokonała obciążeń rachunku kredytowego na kwotę 354,21 zł, nie dokonując terminowo wymagalnych spłat limitu kredytowego. Z uwagi na brak płatności wynikającej z wyżej opisanej umowy, po stronie Z. J. powstało zadłużenie względem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. Łączna wysokość zobowiązania Z. J. na dzień 27 czerwca 2014 roku wynosiła 548,08 zł, w tym 354,21 zł tytułem niespłaconego kapitału, 98,87 zł tytułem odsetek umownych oraz 95 zł z tytułu kosztów.

W dniu 27 czerwca 2014 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu

wierzytelności, której przedmiotem była między innymi wyżej opisana wierzytelność wobec Z. J. z tytułu umowy z dnia 18 października 2008 roku o numerze (...).

Niesporne, a nadto dowód:

- umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika nr 5 oraz załącznikami nr 6 i 7 k. 27-43, k.127-155, k.171-184
- oświadczenie z dnia 22.07.2014r. k. 44,
- pełnomocnictwa k. 45, k.54,
- odpis pełny KRS k. 60-64,
- wydruk KRS k. 58-59, k.157-169
- wyciąg z (...) k. 55,
- postanowienie z dnia 02.01.2014 r. k. 56,
- postanowienie z dnia 14.12.2013 r. k. 57,
- zeznania pozwanej Z. J. k. 188

Z. J. ma obecnie 53 lata. Choruje na astmę oskrzelową i osteoporozę. Utrzymuje się z renty rodzinnej w wysokości 1.550 zł miesięcznie, z czego po potrąceniach komorniczych pozostaje jej kwota 913 zł miesięcznie. Z. J. spłaca dług po zmarłym mężu, nadto posiada zadłużenie z tytułu czynszu za wynajmowany lokal socjalny. Samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe. Nie posiada oszczędności, ani majątku o znacznej wartości. (...) pomaga jej córka, która pracuje jako cukiernik i deklaruje pomoc przy spłacie powyższego zobowiązania.

Niesporne, a nadto dowód:

- zeznania pozwanej Z. J. k. 188.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę zobowiązania pozwanej stanowiła umowa o przyznanie limitu kredytowego zawarta z poprzednikiem prawnym powoda w dniu 18 października 2008 roku. Zgodnie z art. 69 ust 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił w oparciu o ujawnione w sprawie dowody z dokumentów, których autentyczności i wiarygodności nie negowała żadna ze stron. Sąd również nie powziął wątpliwości, co do ich prawdziwości i rzetelności. Co istotne, pozwana w niniejszej sprawie nie kwestionowała podstawy wywiedzonego powództwa ani wysokości zgłoszonego roszczenia, przyznając tym samym przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie pozwu. W kontekście powyższego, stan faktyczny w niniejszym postępowaniu należało uznać za niesporny.

Strona powodowa dostarczyła jednocześnie materiał dowodowy umożliwiający ustalenie w oparciu o podpisaną przez pozwaną umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz wydanie i korzystanie z karty kredytowej, iż pomiędzy stronami doszło do powstania stosunku obligacyjnego w postaci umowy z posiadaczem karty. W dalszej kolejności wykazano, że pozwana nie wywiązała się należycie z umowy, w szczególności zaniechała spłaty wykorzystanego limitu. Dokumenty

dostarczone przez stronę powodową były też podstawą do weryfikacji przez sąd prawidłowości wyliczenia wysokości kwot wskazanych w pozwie, w tym odsetek i opłat. Strona pozwana uznając swoje zadłużenie wobec powoda, nie przedstawiła zaś żadnych zarzutów dotyczących podstaw swojej odpowiedzialności. Nie negowała zawarcia umowy, nie wносиła żadnych zastrzeżeń do sposobu wyliczenia należności głównej i ubocznych.

W tej sytuacji w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należało stwierdzić, że powód uczynił zadość obowiązkowi ciężącemu na nim stosownie do treści art. 232 k.p.c. W szczególności powód należycie wykazał wysokość dochodzonego w pozwie roszczenia.

Powód przedstawił również umowę przelewu wierzytelności, z której jednoznacznie wynikało, że (...) Bank (...) S.A. we W. przeniósł na rzecz powodowego funduszu grupę wierzytelności szczegółowo opisanych w załączniku do umowy. Powód dołączył odpis tego załącznika, w którego treści wymieniona była wierzytelność wobec pozwanej. Dokument zawierał zapisy identyfikujące jednoznacznie przedmiotowe zobowiązanie, w tym numer umowy, imię i nazwisko dłużnika wraz numerem PESEL dłużnika. Wszystkie te dane były zbieżne z tymi, które zamieszczone były w umowie z dnia 18 października 2008 roku.

Reasumując należało ustalić, iż pozwana była dłużnikiem (...) Bank (...) S.A. we W. z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego. Następnie wierzytelność wobec pozwanej została zbyta na rzecz powodowego funduszu sekurytyzacyjnego. Pozwana nie podjęła próby wykazania zapłaty długu. Przeciwnie, uznała zasadność roszczenia, wykazując chęć spłaty zadłużenia. Nie było więc podstaw, aby przyjąć, że dochodzona przez powoda kwota należności głównej była zawyżona. Również wyliczenie odsetek nie budziło wątpliwości w zakresie podstawy i sposób wyliczenia. Nadto, powód domagał się zasądzenia dalszych odsetek ustawowych liczonych od dnia wytoczenia powództwa od należności głównej i skapitalizowanych odsetek. W ocenie sądu powód był uprawniony do uzyskania takiego świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W świetle całokształtu poczynionych ustaleń, sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Jednocześnie kierując się dyspozycją art. 320 k.p.c., sąd w pkt II wyroku rozłożył zasądzone wyrokiem świadczenie na 2 raty miesięczne: pierwszą w kwocie 288,20 zł płatną do dnia 28 kwietnia 2017 r. oraz drugą w kwocie 288,17 zł płatną do dnia 31 maja 2017 r. Sąd uznał, iż za takim rozstrzygnięciem przemawia trudna sytuacja osobista i majątkowa pozwanej. Należało ocenić, iż orzeczenie w takim kształcie odpowiada skromnym możliwościom finansowym pozwanej. Sąd zważył, iż przewlekłe choroby, na które cierpi pozwana z pewnością pogorszyły jej widoki na przyszłość i możliwości uzyskiwania dochodów. Nadto źródła utrzymania pozwanej są skromne i z pewnością nie dają możliwości jednorazowego spełnienia świadczenia. Jednocześnie fakt, iż pozwana posiada stały dochód w postaci renty pozwala przypuszczać, że będzie w stanie w sposób skuteczny spłacić zadłużenie. Pozwana nadto, w toku procesu nie kwestionowała zasadności roszczenia, a jedynie wносиła o rozłożenie zasądzonej należności na raty, co de facto doprowadziło do bezspornego ustalenia kwoty należnej powodowi, zatem jest to również przesłanka do umożliwienia pozwanej bez uszczerbku dla siebie i rodziny spłacenia powoda.

Stąd w ocenie sądu w warunkach niniejszej sprawy ujawniły się szczególne okoliczności przemawiające za rozłożeniem zasądanego świadczenia na raty. Wysokość i liczba rat zostały przy tym dostosowane do możliwości finansowych pozwanej, a przy tym zapewniały dokonanie spłaty w rozsądnym terminie, który nie przekreślał interesu prawnego powoda związanego z przedmiotowym powództwem (biorąc pod uwagę terminy spłat t.j. 28 kwietnia 2017r. oraz 31 maja 2017r.).

Mając na uwadze powyższe powództwo należało uwzględnić wraz z wnioskiem pozwanej o rozłożenie na raty, co znalazło wyraz w pkt I i II sentencji orzeczenia. Nadto zaznaczenia wymaga, iż rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku

do daty płatności poszczególnych rat (uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61).

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W rozpoznawanej sprawie powód okazał się stroną wygrywającą sprawę w całości. Na poniesione przez niego koszty składała się kwota 30 zł uiszczona przez niego tytułem opłaty od pozwu, kwota 180 zł tytułem wynagrodzenia adwokata (w wysokości określonej na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - Dz. U z 2013 r., poz. 461 ze zm.), opłata manipulacyjna poniesiona w elektronicznym postępowaniu upominawczym w kwocie 0,78 zł, a nadto opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłata kancelaryjna w kwocie 7,38 zł z tytułu uwierzytelnienia wyciągu z załącznika nr 5 do umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 645/15

ZARZĄDZENIE

Dnia 08 maja 2017 r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. przedłożyć akta z apelacją, zażaleniem lub za 30 dni.

SSR Anita Wolska